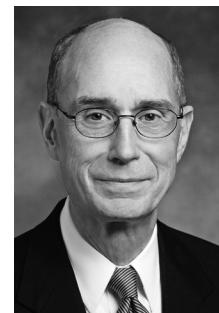

Prezidents Henrijs B. Airings

Pirmais padomnieks Augstākajā prezidijā

Cerība uz mūžīgās ģimenes mīlestību

No visām dāvanām, ko mūsu mīlošais Debesu Tēvs ir sniedzis Saviem bērniem, lielākā ir mūžīgā dzīve (skat. M&D 14:7). Šī dāvana nozīmē — mūžīgi dzīvot ģimenēs Dieva Tēva un Viņa Dēla, Jēzus Kristus, klātbūtnē. Tikai augstākajā no Dieva valstībām, celestiālajā valstībā, turpināsies ģimenes dzīves mīlošās saiknes.

Visi no mums cer uz prieku, ko dod dzīve mīlošā ģimenē. Dažiem no mums tās ir sajūtas, ko mēs vēl neesam piedzīvojuši, — sajūtas, par kurām mēs zinām, ka tās ir iespējamās, bet kuras vēl neesam sajūtuši. Mēs varbūt tās esam redzējuši citu cilvēku dzīvē. Citiem no mums ģimenes mīlestība šķiet daudz reālāka un dārgāka, kad nāve ir šķīrusi mūs no bērna, mātes, tēva, brāļa, māsas vai mīloša un iemīļota vecvecāka.

Mēs visi esam jutuši cerību, ka kādu dienu mēs atkal varēsim just šī ģimenes locekļa, kuru mēs reiz tik ļoti mīlējām un kuru tagad tik ļoti gribam apskaut, maigo mīlestību.

Mūsu mīlošais Debesu Tēvs pazīst mūsu sirdis. Viņa mērķis ir sniegt mums laimi (skat. 2. Nefija 2:25). Un tā Viņš kā dāvanu deva Sava Dēlu, lai padarītu iespējamu, ka ģimenes saites turpinās mūžīgi. Pateicoties tam, ka Jēzus Kristus sarāva nāves saites, mēs augšāmcelsimies. Pateicoties tam, ka Viņš izpirka mūsu grēkus, mēs varam caur mūsu ticību un grēku nožēlošanu kļūt celestiālās valstības cienīgi, kur ģimenes ir saistītas mīlestībā uz mūžu.

Glābējs pie Džozefa Smita sūtīja pravieti Ēliju, lai atjaunotu priesterības atslēgas (skat. M&D 110. nod.). Ar šīm

atslēgām tika saņemts arī saistīšanas spēks, kas piedāvā Dieva lielāko dāvanu Viņa bērniem — mūžīgo dzīvi ģimenēs, kas kopā ir saistītas uz mūžību.

Tas ir piedāvājums, uz ko ir tiesības katram Dieva bērnam, kas ienāk šajā pasaulē. Trešā daļa no Viņa bērniem noraidīja Viņa piedāvājumu garu pasaulē. Nepietiekamas ticības dēļ un tad atklātas sacelšanās dēļ viņi izvēlējās nekad neiepažīt Debesu Tēva mūžīgo ģimeņu dāvanas prieku.

Tiem no mums, kas tika galā ar izšķirošo pārbaudījumu pirmismirstīgajā garu pasaulē un tādējādi kļuva cienīgi saņemt mirstīgo ķermeņa dāvanu, vēl ir jāizvēlas mūžīgā dzīve. Ja mēs esam svētīti ar to, ka atradām atjaunoto evaņģēliju, tad mēs varam izvēlēties noslēgt un turēt derības ar Dievu, kas padarīs mūs mūžīgās dzīves cienīgus. Ja mēs izturam un turpinām būt uzticīgi, Svētais Gars apstiprinās mūsu cerību un pārliecību, ka mēs esam ceļā uz mūžīgo dzīvi, lai dzīvotu mūžīgi ģimenēs celestiālajā valstībā.

Dažiem šis mūžīgais prieks var šķist vāja vai pat tukša cerība. Vecāki, bērni, brāļi un māsas varētu būt pieņēmuši lēmumus, kas, šķiet, viņiem atņēma tiesības uz mūžīgo dzīvi. Jūs pat varētu sākt domāt, vai jūs vēl esat cienīgs to iegūt caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu.

Dieva pravietis reiz deva man padomu, kas sniedz man mieru. Es biju noraizējies par to, ka citu izvēles varētu liegt mūsu ģimenei būt kopā mūžīgi. Viņš teica: „Tu raizējies par nepareizo problēmu. Tu tikai dzīvo tā, lai būtu cienīgs

ieiet celestiālajā valstībā, un ģimeņu organizēšana notiks daudz brīnišķīgāk, nekā tu spēj iedomāties.”

Visiem tiem, kuru personīgā pieredze vai kuru laulība un bērni — vai to neesamība — met šaubu ēnu uz viņu cerībām, es piedāvāju savu liecību: Debesu Tēvs pazīst un mīl jūs kā Savu gara bērnu. Laikā, kad jūs bijāt ar Viņu un Viņa mīļoto Dēlu pirms šīs dzīves, Viņi ielika jūsu sirdī cerību uz mūžīgo dzīvi. Ar Jēzus Kristus veiktās Izpiršanas spēku, kas darbojas, un ar Svēto Garu, kas vada, jūs varat tagad just un jutīsiet nākamajā pasaulē ģimenes mīlestību, ko jūsu Tēvs un Viņa mīļotais Dēls tik ļoti vēlas, lai jūs saņemtu.

Es liecinu, ka tad, kad jūs dzīvosiet celestiālās valstības cienīgi, pravietiskais solījums, ka „ģimeņu organizēšana notiks daudz brīnišķīgāk, nekā tu spēj iedomāties”, piederēs jums.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Apsveriet iespēju, sākot apmācību, pastāstīt tiem, kurus jūs mācāt, par kādu situāciju, kad jūs esat bijis pateicīgs par cerību, ka jums būs mūžīgā ģimene. Aiciniet viņus pārdomāt brīžus, kad viņi sajutuši pateicību par mūžīgajām ģimenēm. Pajautājiet viņiem, vai viņi vēlētos dalīties savās domās attiecībā uz šo tēmu. Tad jūs varētu aicināt viņus padomāt par veidiem, kādos pilnveidoties un dzīvot vēl cienīgāk, lai ieietu celestiālajā valstībā un pravietiskais solījums — „ģimeņu organizēšana . . . daudz brīnišķīgāk[a], nekā tu spēj iedomāties” — varētu piederēt viņiem.

JAUNIEŠI

Dalīties mūžīgajā laimē

Viena no labākajām lietām evaņģēlijā ir zināšanas par glābšanas ieceri. Mums ir apbrīnojama iespēja — būt kopā ar savām ģimenēm uz mūžību. Šīs zināšanas palīdz mums nezaudēt cerību brīžos, kad mēs jūtam, ka pasaule mūs nomāc. Prezidents Airings māca: „Mūsu mīlošais Debesu Tēvs pazīst mūsu sirdis. Viņa

mērķis ir sniegt mums laimi (skat. 2. Nefija 2:25). Un tā Viņš kā dāvanu deva Sava Dēlu, lai padarītu iespējamu, ka ģimenes saites turpinās mūžīgi. . . . Tas ir piedāvājums, uz ko ir tiesības katram Dieva bērnam, kas ienāk šajā pasaulē.”

Šī svētība attiecas uz tiem no mums, kas dzīvo tagad, un uz tiem, kas ir miruši, — bet tikai tad, ja mēs palīdzam viņiem. Mūs priekšteči tagad atrodas garu pasaulē, gaidot, kad mēs sagatavosim viņu vārdus, lai viņu labā tiktu izpildīti tempļa priekšraksti. Bet dažreiz izpildīt darbu viņu labā var būt grūti. Mēs varbūt esam pārāk aizņemti vai, iespējams, dzīvojam pārāk tālu no tempļa, lai bieži turpotos.

Par laimi, pastāv citi veidi, kā mēs varam palīdzēt saviem priekštečiem, piemēram, veicot ģimenes vēstures darbu, veicot indeksēšanu vai pieskatot savus jaunākos brāļus un māsas, kamēr vecāki dodas uz templi. Kad mēs kādam palīdzam, mēs kalpojam Tam Kungam un dodam cerību uz mūžīgām ģimenēm tiem, kas atrodas priekškara otrā pusē.

BĒRNI

Ģimenes ir mūžīgas

Jēzus Kristus veiktās Izpiršanas dēļ un priesterības atslēgu atjaunošanas dēļ mēs varam dzīvot ar savām ģimenēm mūžīgi! Kas tev patīk savā ģimenē? Sekojiet dotajām instrukcijām, lai izveidotu papīra virteni, ar ko cildināt savu ģimeni.

1. Salociet papīra lapu uz pusēm divas reizes — tā, lai jums izveidojas viena gara sloksne.
2. Uzzīmējiet cilvēku, kura rokas sniedzas pie nolocītajām papīra malām.
3. Izgrieziet uzzīmēto cilvēku. Negrieziet to papīra daļu, kur cilvēka rokas pieskaras nolocītajām papīra malām.
4. Atlociet papīra sloksni. Uzrakstiet vai uzzīmējiet kaut ko, kas jums patīk katrā ģimenes locekli.
5. Savienojiet ar līmlenti vairākas papīra virtenes, ja jums ir lielāka ģimene!

Kopā stiprināt katru ģimenes locekli

Lūgšanu pilnas izstudējiet šo materiālu un centieties uzzināt, ar kurām vēstījuma daļām dalīties. Kā sapratne par „Ģimene — vēstījums pasaulei” vairo jūsu ticību Dievam un svēti tās māsas, par kurām gādājat, veicot apmeklējuma mācības pienākumus? Vairāk informācijas meklējiet: reliefsociety.lds.org.

Ticība, ģimene, palīdzība

Vīram un sievai ir svēts pienākums mīlēt un rūpēties vienam par otru un par saviem bērniem.”¹

„Mājām ir jābūt Dieva mīlestības un kalpošanas laboratorijai,” teica prezidents Rasels M. Nelsons, Divpadsmit apustuļu kvoruma prezidents.

„Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai vīri un sievas būtu uzticīgi viens otram un vērtētu, un izturētos pret saviem bērniem kā pret Tā Kunga mantojumu.”²

Mormona Grāmatā Jēkabs teica, ka tā mīlestība, kas vīriem bija pret savām sievām, tā mīlestība, kas sievām bija pret saviem vīriem, un tā mīlestība, kas viņiem abi bija pret saviem bērniem, kļuva par iemeslu tam, kāpēc lamanieši vienā brīdī tapa taisnīgāki par nefījiešiem (skat. Jēkaba 3:7).

Viens no labākajiem veidiem, kā savās mājās ieaicināt mīlestību un saskaņu, ir laipni runāt ar saviem ģimenes locekļiem. Laipna saruna uzaicina Svēto Garu. Māsa Linda K. Bērtone, Palīdzības biedrības

prezidente, lūdza mums pārdomāt: „Cik bieži mēs ar nolūku „sakām labu cits citam?””³

Papildu Svētie Raksti

Romiešiem 12:10; Mosijas 4:15; Mācības un Derību 25:5

Patiesi stāsti

Elders D. Tods Kristofersons no Divpadsmit apustuļu kvoruma dalījās pieredzē no bērnības, kas iemācīja viņam to, cik svarīga ir mīloša ģimene. Pirms dažiem gadiem, kad mēs ar maniem brāļiem vēl bijām puikas, mūsu mātei bija smaga vēža operācija, kuras rezultātā, kad viņa izmantoja savu labo roku, tā sagādāja viņai lielas sāpes. Ģimenē, kur auga zēni, nācās gludināt daudz drēbju, bet reizēs, kad Toda māte gludināja, viņa bieži apstājās un devās uz guļamistabu, lai raudātu, līdz sāpes pierima.

Kad eldera Kristofersona tēvs saprata, kas notiek, viņš gandrīz gadu paslepus izlaida pusdienas, lai

sakrātu pietiekami daudz naudas iekārtai, kas atvieglu gludināšanu. Aiz mīlestības pret savu sievu viņš rādīja piemēru saviem zēniem, kā stiprināt citam citu ģimenē. Par šo maiguma piemēru elders Kristofersons teica: „Es nezināju par sava tēva uzpurēšanos un mīlestību pret savu māti tajā laikā, bet tagad, kad es to zinu, es saku pats sev: „Lūk, tas ir īsts vīrs.””⁴

ATSAUCES

1. „Ģimene — vēstījums pasaulei”, *Liahona*, 2010. g. nov., 129. lpp.
2. Rasels M. Nelsons, „Glābšana un paaugstināšana”, *Liahona*, 2008. g. maijs, 8. lpp.
3. Linda K. Bērtone, „Mēs pacelsimies kopā” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2015. g. maijs, 31. lpp.
4. D. Tods Kristofersons, „Būsim vīri” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2006. g. nov., 46. lpp.

Apdomājiet!

Kā mīlestība un rūpes citam par citu var ieaicināt Garu mūsu mājās?